

בוז:

עין משפט
גר מצוה

שו א ב מ"י פ"א תה"ל
 ענהרין הלה יא:
 שו א מ"י ח"ס מהלכות
 עדות הלה ד סנה
 לאון ריד טושי"ם ח"ס סנה
 ד ספק יא:
 שו א מ"י פ"ג תה"ל
 עדות הלה א סנה
 לאון ריד טושי"ם ח"ס סנה
 ג ספק ב הול ס ע"ש
 שו א מ"י ס פ"ד הלה
 א סנה ס טושי"ם
 ח"ס ס ספק יב:
 שו א מ"י ס פ"ג הלה טו
 סנה ס טושי"ם ס
 ספק א:

דבינו חננאל

[illegible]

אָר הן הקרובין וכו' ובגדה
קאי רק אהנן קרובים דמפרש
ואתו אבל אהנן דנפקין מכללל לא קאי
פסוליס להקאי לא לאו ולא ככלל הן ק
שכר הוא לאחוי אצוי לתנא דממתי
דבא הוי שליש גראשון דבאיא
בגמרא (דף מה.) והקשה בקוטרס
אחא אחא תנא חורגא ויהי מבני
אחא ואי דאשמועינן לבדו הא נעמי
שפטיטא דפס"ל דביניה וחתניה לא
האזי אהנן דנפקין מכללל ומידן דלין
הנחנא חורגא כדו דלחאי איבא ע"ש
הקרובים דאשמועינן מכללל ואפסי מני
דאחא כדו אצוי אחי אצוי נפיק מכללל
דלחאי ובני וכו' וקשה לימני ממין
דאחא אשמו כדו אצוי ומיהו מחמתו
איבא למימר דפסיק הוה (נאחוי ונאחוי)
ומחתניה דכ"ש דפסול לתמיני אבל
מ"מ כן אחי אשמו קשה אלא נראה
דכולהו איצטריכו אי משום אציהו
גופייהו אי משום ביניה דחתניה
אשמו אשמו אן ק"ל מחבורי וי"ל דחתניה
אלאשמועינן דהוי לבדו ולא בני וחתני
ואע"ג דאשמועינן ומחתניה לא קאי
דאחאנן דלחא מכללל דפרפרית מ"מ
מחבורי איצטריך דסדרי כיון דחבורי
בבני ובן הבן פסול דבאיא פרק יט
ותולין (ב"ב דף קסח.) אימא דה"ה כן
חורגא קמ"ל ואפ"י למר בר רב אשי
דאחא נפיק אציה דלחא דאצוי כן הוי
איבא למימר דמהכא הוי דליף לה
אצל כן אחי אשמו לא כריך למהדר
ומתייתא כלל כיון דמפיק הוי מכללל
ולא דאשמועינן דהוא לבדו פסול וכו'
בני וחתני כדו בחבורי אשמו אשמו
דמהיבא מימי ועוד דלא עדיף כן
אחא אשמו מבין אחי ובן אחי ובניו
וחתני כשרין לא דתמי גבי כולהו
ובנייהו משמע ולא ע"ש ביניה:
אָר הן הקרובים וחורגו אָר.
פי' לא בני ולא חתני והקשה
רש"י אחאי נקט חורגא לא נפיק
מכללל דבעל ואין לוותר דנקטינן
משום לבדו דאשמועינן דבני כשר
ולא הניחא דמהיבא מימי טפי והא
אשמו אצמירן דביניה ומחתניה לא קאי
אלא למחבורי דכתיבי גמתיני ולא
קאי אחי דנפקין מכללל שהרי בני
לאחוי אצוי כשר לתנא דממתי דהוי
שליש גראשון דבאיא בגמ' ומידן
דכולהו נפיק דאחא אצוי כן מבין
אחא אשמו דמפיק מכללל דבעל אחות
ואצוי וחתני נפקא מכללל דחמיו ואפ"ה
אשמו תלו אשמו מקפיד כוה ואל דהוי
דא"כ אחאי לא הדר ומני הן דאחא
מכללל דבעל אחות אצוי על כן נראה
לומר דכולהו איצטריבא דלחאי אצוי
ואע"ג דלחוי גופיה אחי מכללל דכל
אחאי מ"מ בני וחתני לא נפיק מכללל
ובין אחי אמו ובעל אחותו אף ע"ג
דבני אחי מכללל א' (דבעל) אחי אמו
מ"מ אציה גופיה לאו מכללל אחי
ואחא מכללל דבעל כחשמו וכו'
כולם איצטריכו אי משום אציהו

וְנִיחָא וְחִתְּנִיטָּא אֶל
בְּמִתְנִי כְּדֵילָא כְּנֹן אֶחָד אֶחָד
כְּנֹן כְּנִי וְחִתְּנִי דִּידֵיהּ אִינִס
וְיֹסִים דְּמִפְרָסָא וְדַעַד דֵּהָא כְּנֹן
קָתָא ^אדְּבֹרְשִׁיא אֶל
רַבִּי מֵאִיר וְרַבִּי יוֹסִי
יֹסִי הָאֹמֵר הוּא
נִפְשֹׁת אֹמֵר לִיה רַב
דְּלֵא סָתָם לֹן תְּנֵא
לֹן תְּנֵא כְּרִבִּי מֵאִיר
דִּתְּנִי ^אכֵּל הָרָאִי לִי
לְדֹן דִּינִי מִמּוֹנוֹת מִנִּי
הָא אִיכָא עַד זִמְמָא
נִפְשֹׁת וּפְסוּל לְדִינִי
מֵאִיר הָיָא מֵמֵאִיר דִּילֵּל
דָּאִי לֹא תִימָא הֵבִי
לְדֹן דִּינִי מִמּוֹנוֹת וְאִין
אִמָּא אִינוּ רָאוּ דִּהִי
לְדֹן דִּינִי מִמּוֹנוֹת
אֵלָא בְּפִסּוּל יוֹחֲסִין
קָאִי אֵלָא הֵבֵא קָא
הֵן הַפְּסוּלִים הַמְּשֻׁחָקִים
וּבִמְפִרְתֵּי יוֹנִים וְסוּרָה
זֶה הַכֹּל כָּל עֵדוּת
לֵה אָף הֵן אִין כְּשֵׁרִי
יֹסִי וְהָאִיכָא עֵדוּת
הָאִשָּׁה כְּשֵׁרָה לֵה
רַבִּי מֵאִיר הָיָא קָם
וְקַבְלִיָּה לְכַרְתִּיָּה דְּכֹל
הֵן הַקְּרוֹבִין אֶחָד וְאֶחָד
אֶחָת וְכַעַל אֶחָת
וְכַעַל אִמּוֹ וְחִמּוֹ וְגִי
וְחוּרְגוֹ כְּבָרָא אֶרֶץ
אֵבֶל מִשְׁנֵה רָאוֹשֶׁת
הָרָאִי לִיזְרֵשׁוּ וְכָל
יְהִיָּה קְרוֹב וְנִתְרַחֵק
אֹמֵר אֶפִּילוּ מֵתָה בְּרַ
הָרִי זֶה קְרוֹב הָאֹהֶר
שׁוֹשְׁבֵינוּ שׁוֹנָא כָּל
יָמִים בָּאִיכָּה ^אל
כָּד: גְּמָ' מִנְהִי מַה
אֲבוֹת עַל בָּנִים מַה
יִמְתּוּ אֲבוֹת בְּעוֹן
הָרִי כְּבֵר נֹאמֵר יִמְתּוּ
לֹא יִמְתּוּ אֲבוֹת עַל
וּבָנִים לֹא יִמְתּוּ עַל
וּבָנִים בְּעוֹן אֲבוֹת
אֲבוֹת עַל בָּנִים הֵתֵּן
אֲבוֹתֵיהֶן בִּידֵיהֶן כִּי
אֲבוֹתָם אֲתָם יִמְקוּ כִּשְׁ
בִידֵיהֶם אֲתָה אֹמֵר
כְּשֵׁאִין אֲחוּזִין כְּשֵׁהוּ
יִמְתּוּ הָרִי ^אכְּשֵׁאִין
בִּידֵיהֶן וְלֹא וְהַכְּתִיב
אִישׁ בְּעוֹן אֶחָד מִמֶּנּוּ
בּוֹה הֵתֵן שְׁהִיָּה בִּי

קפא דבורטיא. בית ד' של
חסידי אשדות נפשות: כל
בלל לאו רבי מאיר. דלמר
הלך לא משכחת לה כשר
מאי דעתך כר' מאיר
הלכה כרבי יוסי ורבי
נני ממונות כשר לדיני
פפי הני מילי היבא
כרבי מאיר הכא סתם
ממאי אילימא מהא
לדון דיני נפשות ראו
אילמא רבי יוסי היא
דמון דכשר לדיני
ממונות אלא לאו רבי
מא בפסול יוחסין קאי
סיפא דקתני י"ש ראו
ראוי לדון דיני נפשות
חזון כרבי נפשות ראו
זו דרבי הכל פסול הוא
קאי ה"נ בפסול יוחסין
סתם לן תנא דתנן "אלו
בקוביא ומלוי ברבית
ורי שביעית" והעברים
שאין האשה כשירה
לן לה מני אילמא רבי
כרבי נפשות שאין
לן כשרין לה אלא לאו
דחמא נשקיה אכרעיה
י שניה: מתני' ואלו
אביו ואחיו אמו ובעל
אביו ובעל אחות אמו
סו הן ובניהן וחתינהן
יו משנת רבי עקיבא
דודו וכן דודו וכל
קרוב לו כאותה שעה
ה"ז כשר רבי יהודה
הו"י ש"ל בנים ממנה
דב והשונא אוהב זה
שלא דבר עמו שלשה
נחשדו ישראל על
ל"ד רח"ל ילא יומתו
ת"ל אם ללמד שלא
נים ובנים בעון אבות
ש בחטאו יומתו אלא
בנים "בערות בנים
אבות בעדות אבות
א והכתיב "פוקד עון
דב" כשאוחרין מעשה
רבינא ואף בעונות
אחרין מעשה אבותיהם
כשאוחרין או אינו אלא
א אומר איש בחטאו
חזון מעשה אבותיהן
וכשלו איש באחיו
למד שכולן ערבים זה
דב למחות ולא מיתו
אשכחן

רומה: כר מאיר. דריון פאר
סראו לרון כו. ומוקמה לה
כיון שהושמד תמולן פסול לעד
לנפשות דליהו פסול לנמוין
יוחסין. ונלפסות בית דין
בעיני דתני רב יוסף ולקח
כסם שביעין דין מנוקס בלד
בלקד ספספטיס כן ביד מ
מוס שהלמדי כולץ יפה דין
אין כך: דאי לא סימא
יוחסין קרוי אללא במשדרי
ליה: ראו ידיו דיני ממוני
והא דברי הכל פסול הוא: ר
יוחסין קאי. כגון גר וממו
לרון דיני ממונות ופסולין
נפשות: ונשקיה לכרעיה
שהיפן צדמו: וקדושה
דכוליה שניה. להעלין כל
המקן: פותני אחיו ו
ואחי אמו. הן וצמיהן יליפי
בגמאיה: בעל חסומו. וצ
דילפין ומ: בעל חסומו. וצ
בן אחותו כבן אחיו. וילפין
קרובי האם קרובי האב: ו
אביו. ובעל אביו: בעל א
כחיו אמו: ובעל אמו גרסי
וגיסו. בעל אחות אשתו
בן אשתו: לבדו. ואלא כן
קשיא לך כיון דתנא בעל א
מיתלי אדא דענא דאחא נמי
אמו למא לי למיתני חורגו
דלחא לאחשעין לבדו ליש
וכל כמה דלא מני ליה מר
אמו ול שחמנה בלא אחא
תיקשי דל הנך דמשתחמ
מיתני במתמיהין כהדיא.
פסול לי ואחי לו דלחא נמי
פסול לי ואחי לו דלחא
ובמתני מני לא אחי אבי
לו שאני בן אחיו והא תנא
ובנן בן אחי אבי פסול לי וא
בן אחי אחי: אחי אמי פסול
שאני בן אחותו וכן במתני
אחותו הוא ובנו דהיינו בן
אחותי אמי פסול לי ואחי
אחותי סאמו ותמן במתני
אביו ובנו דהיינו בן אחות
אחותי פסול לי ואחי לו שאני
ותמן במתני חמיו ובנו. וכן
מעיינת דהו משתבח להו
מן אחי אשתו דמפיק מ
אחות אביו ותמני דמפיק מ
דלח מיתניא כהדיא: ופ
ליוורו. דהיינו קרובי
קרובי רחל כגון אחי אמי
שהרי אינו רחל וליורשו דת
הא אחי האם ממחלין ולא
הוא פסול לאחי אמו שהרי
ראוי ליורשו וגיסו נמי כשר
שאני ליורשו ויורש: באר
שהוא בא להעיד או שראוי
היה קרוב. כגון חתנו שר
וגתקיה. שמתה אשתו קר
עדות ו: ופסולין. פסול
חופתו: לא נהסדו ישראל

[illegible][illegible]

מזי להפסדי צובותיה: גב' לא יומתו. שני אבות בעדות בניהם ועל כרחיך הני שני אבות באחין קא מיטעני שכן קרובין
מן הכלל דבאז וזנו לא מזי לתימר דאס כן לא הוה קרי להו אבות דחד אב וחד בן כגי ולקמן מפרש כוליה
מיניה: כשאזחין מעשה אבותיהם בידיהם. ונפרעין מהן עונותיהן ועון אבותיהם: איש באחיו. איש בשביל אחיו:
אשכחן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones